

11. marts 2022

Høring vedrørende lovforslag om Danmarks Eksport- og Investeringsfond (DEIF).

Generelle bemærkninger

Lovforslaget kommer i forlængelse af den politiske aftale, der blev indgået mellem regeringen og fire aftalepartier tilbage i januar d.å. om etablering af ny storfond på grundlag af de tre eksisterende fonde: EKF, Vækstfonden og Danmarks Grønne Investeringsfond. Dansk Erhverv bidrog løbende med input og anbefalinger til forhandlingerne, der mandede ud i den politiske aftale, på baggrund af sonderinger med relevante medlemsvirksomheder. I forbindelse med den proces udtrykte Dansk Erhverv bekymring for, at den storkundebetjening og det eksportfokus, som har udgjort hjørnesten i EKF's virke igennem årtier, kunne blive udvandet i en ny sammenlagt storfond, der i sit udmeldte opdrag fra regeringen skal have et stærkere SMV-fokus. Der var set med Dansk Erhvervs øjne ikke behov for at ændre på det professionelle og agile EKF, som danske eksportvirksomheder over en bred kam har rost og nydt godt af i rigtig mange år, og som i væsentlig grad har bidraget til danske virksomheders internationale førerstilling på det grønne område. Selv om der undervejs i de politiske forhandlinger blev opnået visse forbedringer og forsikringer, er der en række bekymringer, som stadig består ved læsning af lovforslaget.

Specifikke bemærkninger

Kapitel 3, §11-14: Lovforslaget rummer ikke tilstrækkelig klarhed over strukturen i DEIF, idet kompetenceforholdet mellem DEIF-bestyrelsen og de to datterselskabsbestyrelser ikke er passende forklaret og garanteret. Der tales om en koncerninstruks, som skal fastlægge de overordnede beslutningsbeføjelser og den overordnede opgave- og ansvarsfordeling, men uden indholdet af denne skitseres nærmere i forslaget eller i bemærkningerne. I stedet hedder det blot, at erhvervsministeren skal godkende koncerninstruksen og ændringer heraf. Lovforslaget lægger hermed op til, at det afgøres rent administrativt, hvordan DEIF skal fungere, herunder i hvilken udstrækning det vil være muligt i den nye struktur at værne om og videreudvikle de eksportkompetencer, den agilitet og det storkundefokus, som EKF har oparbejdet gennem årtier.

For Dansk Erhverv er det afgørende, at det i lovforslaget skrives eksplicit ind, at bestyrelsen for EKF-datterselskabet fremover vil kunne træffe den samme type beslutninger og af den samme ka-

rakter om eksportaktiviteter, som den kan i dag uden indblanding eller blokering fra DEIF-bestyrelsen. Det bør eksplicit anføres i lovforslaget, at sammenlægningen af de tre eksisterende fonde i kombination med det erklærede SMV-fokus for DEIF ikke må resultere i en situation, hvor DEIF-bestyrelsen er i stand til at blokere beslutninger i EKF-datterselskabet, der i omfang, rækkevidde eller sigte ligger indenfor den beslutningskapacitet, som EKF's bestyrelse har i dag. Med andre ord bør bestyrelsen for EKF-datterselskabet sikres en selvstændighed og et manøvrerum i forhold til DEIF-bestyrelsen, som tillader EKF at arbejde på den måde, som banken arbejder på i dag. Dette skal også ses ud fra et proportionalitetsprincip, idet EKF's nuværende volumen på omkring 100 mia. kr. i betydelig grad overstiger Vækstfondens volumen på 18 mia. kr. Den skævhed taler i sig selv for, at der garanteres en særlig selvstændighed og dermed handlekraft for EKF-datterselskabets bestyrelse.

Dette flugter i øvrigt med den politiske aftale, hvor det i pkt. 4 hedder, at ”det styrkede SMV-fokus ikke må ske på bekostning af indsatsen for at understøtte de store eksportvirksomheders konkurrenceevne og markedsandele i udlandet. Aftaleparterne er derfor enige om, at EKF Danmarks Eksportkredits eksisterende stærke finansieringstilbud, eksportfokus og specialiserede storkundeservice skal fortsætte og styrkes i Danmarks Eksport- og Investeringsfond.”

Det er i lovforslaget også uklart, om der må forekomme personsammenfald i DEIF-bestyrelsen og de to datterselskabsbestyrelser. Der står kun, at det er erhvervsministeren, der udnævner bestyrelsesmedlemmerne med undtagelse af de medarbejder-udpegede medlemmer. For at mindske risikoen for driftsforstyrrelser og et reduceret kundefokus under sammenlægningsøvelsen er det vigtigt, at der helt fra starten er fuld klarhed om DEIF's organisering. Derfor bør det præciseres nærmere, hvordan de i alt tre bestyrelser sammensættes.

Derudover bør det anføres i lovforslaget, at den nye og væsentligt udbyggede fondskonstruktion ikke må gå ud over hastigheden i beslutningsgangene, da det er af stor betydning for sikringen af danske eksportordre og markedsandele, at beslutninger kan træffes relativt hurtigt.

Bemærkningerne til §20 (s. 95): Den nuværende udbyttepolitik for EKF siger, at der maksimalt kan udbetales et udbytte til staten på 100 mio. kr. I lovforslagets bemærkninger hæves dette maksimumbeløb til 300 mio. kr. for det sammenlagte DEIF. I lyset af det relativt beskedne udbytte, der må kunne forventes at blive genereret på Vækstfondens portefølje, virker dette som en drastisk forhøjelse, der kan gå ud over EKF-datterselskabets risikovillighed. Store danske eksportvirksomheder har gentagne gange understreget, at en væsentlig del af EKF's eksistensberettigelse består i at tage risici i lande og indenfor erhvervssektorer, hvor de kommercielle banker ikke ønsker at være involverede eller til stede. Der eksisterer en sammenhæng mellem risikovilligheden ude på eksportmarkederne og udbyttebetalingen til staten, som ifølge Dansk Erhverv i forvejen var ubalanceret til fordel for udbyttebetalingen. Med en tredobling af udbyttegrænsen forrykkes den balance yderligere ganske markant i den forkerte retning set med vores øjne. Dansk Erhverv anbefaler, at det nuværende udbytteloft hos EKF på 100 mio. kr. kommer til at gælde uændret for DEIF.

Dansk Erhverv finder, at en DEIF-bestyrelse på i alt 18 medlemmer, hvoraf 12 er udpegede af erhvervsministeren og tre kommer fra hver af de to datterselskaber, er for stor og nemt kan blive en hæmsko for beslutningskraft og agilitet. DEIF-bestyrelsen bør ikke bestå af mere end maksimalt 12 personer.

§13, stk. 6: Erhvervsministeren tildeles ret til egenhændigt at træffe beslutning om at nedlægge de to datterselskaber, hvilket i givet fald vil indebære en langt mere integreret fusion end den skitse-rede sammenlægning af tre fonde i lovforslaget. Dansk Erhverv kan ikke støtte, at en så vidtgående beslutning, der i væsentlig grad vil omkalfatre DEIF, lægges i hænderne på erhvervsministeren alene, uden denne har pligt til at rådføre sig med erhvervslivet og relevante erhvervsorganisationer samt indhente samtykke fra de to datterselskabsbestyrelser. Den største bekymring ved DEIF samler sig set med Dansk Erhvervs øjne omkring sikringen af en intakt EKF-værktøjskasse og et uændret EKF-storkundefokus i den nye fond, og hvis den selvstændighed, der ligger i datterselskabsstrukturen som beskrevet i lovforslaget, kan forsvinde alene i kraft af en beslutning hos erhvervsministeren, vokser den bekymring betydeligt. Derfor bør en sådan beslutning som minimum kræve samtykke fra EKF-datterselskabets bestyrelse.

Med venlig hilsen

Michael Bremerskov Jensen
Fagchef for international handel
Dansk Erhverv